

стабільності загального рівня цін, високе стійке економічне зростання та стійкість платіжного балансу (Winiarski 2006, с. 388).

У теорії державних фінансів існують відмінності між пасивною та активною (дискреційною) бюджетною політикою. Пасивна бюджетна політика означає те, що певні елементи бюджетних доходів і видатків характеризуються тенденцією до автоматичного реагування на зміни в економічній ситуації з метою запуску компенсаційних імпульсів, що врівноважують коливання в економіці. Це так звані автоматичні стабілізатори.

Їх дія призводить до конкретних змін у балансі державного бюджету в період експансії економіки. Автоматичні стабілізатори викликають тенденцію до зменшення дефіциту бюджету (створення профіциту бюджету), а в період спаду сприяють виникненню або збільшенню дефіциту бюджету (Winiarski 2006, с. 393).

Активна фіскальна політика здійснюється, коли уряд вживає відповідних заходів для протидії циклічним коливанням та для стабілізації цін чи зменшення безробіття.

Основними видами заходів активної податково-бюджетної політики є:

- зміна податкових ставок,
- зміна розподілу трансфертів з державного бюджету,
- зміна витрат на публічні (державні) роботи та інвестиції.

Вищезазначені особливості активної економічної політики означають, що в довгостроковій перспективі таке втручання замість того, щоб допомогти пом'якшити циклічні коливання, може стати джерелом інфляційних тенденцій (Winiarski 2006, с. 393).

Висновок

Однією з головних цілей національної економіки є підтримка фінансової стабільності. Вона можлива за умови належної організації бюджетної політики, яка включає збір і витрачання державних коштів. Бюджетна політика виконує такі функції: розподільчу, перерозподільну та стабілізуючу. Державний бюджет відіграє велике політичне та суспільне значення. Це пов'язано з функціями держави та органів державної влади. Його важливість підтверджується прийняттям його у формі закону про бюджет. Виконання бюджету вимагає особливої суворості в питаннях цільового використання коштів. Правильна організація та метод управління бюджетною економікою впливають з принципів бюджетної політики, які є універсальними, незважаючи на ті суспільні й економічні зміни, які відбуваються.

Список використаних джерел

1. Juja T., 2011, *Finanse publiczne*, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego, Poznań.
2. Owsiak S., 2013, *Finanse publiczne. Teoria i praktyka*, PWN, Warszawa.
3. Winiarski B., 2006, *Polityka gospodarcza*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.

БЕНЬКО І.Д.

кандидат економічних наук, доцент

ІВАНЧИШИН Р.С.

студент

Західноукраїнський національний університет

м.Тернопіль, Україна

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ

Необхідність розв'язання проблем, які пов'язані з фінансовим забезпеченням розвитку освіти, потребує запровадження нових підходів до залучення фінансових ресурсів, збільшення

обсягів власних надходжень. Державні навчальні заклади прагнуть розширити свої можливості щодо використання самостійно зароблених коштів, забезпечення автономії в питаннях формування та розподілу фінансових ресурсів. Спроможність навчальних закладів успішно функціонувати, вчасно і в повному обсязі реалізовувати всі заплановані ними заходи визначає їх ефективність, що дає можливість вільно маневрувати коштами відповідно до змін пріоритетності напрямів діяльності. За умови залежності закладів освіти від асигнувань з Державного або місцевих бюджетів (що лише частково забезпечують їх діяльність) постає проблема створення якісного та інформативного обліково-аналітичного забезпечення управління таких закладів.

До факторів, які визначають особливості фінансування національних закладів освіти, слід віднести такі, як: організаційно-правова форма управління та форма власності, розміри доходів населення, податкове законодавство, спосіб формування державного бюджету, обсяги державного замовлення на підготовку фахівців, попит на освітні послуги, обсяги спонсорської допомоги, рівень конкурентоспроможності.

Проте виділених державою коштів на галузь не вистачає для досягнення її головної мети у сфері освіти – створення умов для реалізації гарантованого Конституцією України права громадян на отримання якісної освіти. Внаслідок невиконання урядом покладених на нього зобов'язань щодо фінансового забезпечення, бюджетні установи освітньої сфери змушені функціонувати за принципами мінімальної достатності та багатоканального фінансування освіти, опираючись при цьому на підтримку місцевих органів влади, благодійних внесків юридичних та фізичних осіб. Подолання кризи у фінансуванні навчальних закладів значно полегшиться у разі створення сприятливої законодавчої атмосфери, яка б допомагала системі освіти не лише виживати, але й розвиватися.

Проблематику перспектив удосконалення обліку та підвищення ефективності контролю фінансового забезпечення досліджено такими науковцями, як: Л.В. Гізатуліна, Р.Т. Джога, О.О. Дорошенко, Т.І. Єфименко, С.О. Левицька, Л.Г. Ловінська, М.Р. Лучко, І.О. Мітюкова, О.І. Назарчук, Ц.Г. Огонь, З.В. Перун, С.В. Свірко, В.В. Сопко, Н.І. Сушко, Н.М. Хорунжак, І.Я. Чугунова, В.О. Шевчук, І.Ф. Щербина, І.Є. Януль та ін.

Оцінюючи результати досліджень вчених у цьому напрямку, можна зробити висновок про необхідність подальшого дослідження проблемних питань фінансового забезпечення закладів освіти з урахуванням різних джерел фінансування та зарубіжного досвіду.

Значення фінансування закладів освіти для нашої країни важко переоцінити. Фінансування освіти – це капіталовкладення з боку держави в майбутнє нації. В умовах економічної кризи, фінансування освіти і науки в повномасштабному обсязі здається неможливим. Незважаючи на це, проблема об'єктивного визначення обсягів фінансування залишається актуальною.

Враховуючи сутність бюджетного фінансування, його внутрішні якісні характеристики, можна стверджувати, що в основу процесу фінансування бюджетних установ покладено такі основні принципи: безповоротність, безоплатність, плановість, цільовий характер бюджетного фінансування, ефективного і повного використання коштів, публічність і прозорість, справедливість і неупередженість, контрольованість.

Україна належить до країн зі змішаною системою фінансового забезпечення освітніх закладів. Світовий досвід свідчить, що це найбільш продуктивна система, якщо дотримуватись єдиних освітніх вимог під контролем держави.

Наявні проблеми фінансового забезпечення освіти можна поділити на три групи:

1) оптимізація розподілу загальних суспільних (державних і приватних) видатків на освіту між освітніми рівнями;

2) запровадження нових механізмів фінансового забезпечення, що стимулюють освітню якість;

3) забезпечення цільового та результативного використання коштів, виділених на

освіту.

Оцінка стану фінансового забезпечення освіти та вивчення альтернативних джерел фінансування освіти дозволили чітко виокремити основні вектори реформування фінансового забезпечення надання якісних освітніх послуг.

Узагальнюючи все вищевикладене можна дійти висновку, що програма реформування освіти, насамперед її належного фінансування має відбуватися з урахуванням сучасних економічних реалій в Україні та зарубіжного досвіду. Будь-які зміни в системі освіти неможливі без належного фінансового забезпечення, а вивчений досвід підтверджує, що саме бюджет є його домінуючим джерелом. Для підвищення ефективності використання фінансових ресурсів установ освіти потрібно проводити виважену кадрову політику, розширювати перелік платних послуг, більше уваги приділяти розвитку кредитної системи фінансування освіти і науки, надати автономію закладам освіти.

Список використаних джерел

1. Бенько І.Д. Проблемні аспекти організації обліку в установах освіти. *Наук. вісник Херсонського державного ун-ту*. Серія: Економічні науки. Вип. 24. Херсон: ХДУ. 2017. С.114-117.
2. Бенько І.Д., Сисюк С.В. Корупція в сфері публічних закупівель: форми прояву та засоби протидії. *Науково-практичний журнал. Причорноморські економічні студії*. Вип. 38. Ч 2. Одеса. ПНДІЕІ. 2019. С.84-87. URL: http://bses.in.ua/journals/2019/38_2_2019/19.pdf
3. Бенько І.Д. Організація обліку, аналізу та контролю розрахунків бюджетних установ. *Економіка і ринок: облік, аналіз, контроль*. Вип. 24. Тернопіль: ТНЕУ, 2011. С.24-34.
4. Бенько І.Д., Сисюк С.В. Організація обліку фінансово забезпечення закладів освіти. *Наук. вісник Херсонського державного ун-ту*. Серія: Економічні науки. Вип.11. Ч.4. Херсон: ХДУ. 2015. С.147-150.
5. Лучко М.Р. Основи складання консолідованої фінансової звітності. Навчальний посібник. – Тернопіль: Тернопільський національний педагогічний університет ім. В.Гнатюка, 2012.- 77 с.

ВОРОНКО Р.М.

завідувач кафедри обліку, контролю,
аналізу та оподаткування,

Львівського торговельно-економічного університету,
м. Львів, Україна

БУРДИК О. Ю.

аспірантка кафедри обліку, контролю,
аналізу та оподаткування,

Львівського торговельно-економічного університету,
м. Львів, Україна

ВПЛИВ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ФОРМУВАННЯ ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКОЇ ЗВІТНОСТІ НА АВТОТРАНСПОРТНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Внутрішньогосподарська звітність є необхідною складовою системи управління підприємством. На сьогодні роль управлінського обліку є дуже важливою, оскільки для прийняття організаційних та управлінських рішень потрібно формувати таку внутрішньогосподарську звітність, яка б надавала повну та водночас чітку інформацію, необхідну для прийняття організаційних та управлінських рішень. На сьогодні, враховуючи